

Nr 211.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till vissa vägreparationer; given Stockholms slott den 11 maj 1951.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 maj 1951.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena Undén, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NYGREN.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Nilsson.

Under erinran om de omfattande skador, som under innevarande vår uppkommit på det allmänna vägnätet till följd av svårartad tjällossning och översvämningar, har *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen* i skrivelse den 30 april 1951 hemställt om bemyndigande att av det under sjätte huvudtiteln anvisade anslaget till Vissa vägbyggnadsarbeten få taga i anspråk erforderligt belopp

för att bestrida kostnaderna för de reparationsarbeten på vägarna, som intill ingången av nästa budgetår kunna medhinnas.

Styrelsen har anfört bl. a. följande.

Den nu pågående tjällossningen är av ovanligt svårartad karaktär för landets vägnät. Främst har detta hitintills gällt landets södra och mellersta delar. Tjälskott, genom vattenövermättnad försvagade vägar m. m., har — under trafikens bidragande inverkan — i många fall medfört en fullständig förstörelse av vägbanan och väggropp. I vissa trakter ha förhållandena än mer förvärrats genom samtidigt inträffade översvämningar, föranledda av den exceptionellt häftiga och intensiva snösmältningen. Särskilt i vad avser stora delar av huvudvägnätet har för trafiken en närmast katastrofartad situation tidvis varit rådande.

De uppkomna skadorna äro av sådan storleksordning att de ordinarie anslagsmedel, som nu stå till vägväsendets förfogande eller som beräknas bliva anvisade för budgetåret 1951/52, icke förslå för bestridande av kostnaderna för avhjälpande av skadorna, därest icke de med anslagen avsedda ändamålen skola avsevärt eftersättas. Den marginal för täckande av kostnader av oförutsedd natur, som inrymmes i vägunderhållsanslaget, är ej heller tillmätt med hänsyn till skador av den omfattning varom här är fråga. Den del som reserverats av innevarande års anslag har för övrigt redan förbrukats för de extra kostnader, som de svåra vinterförhållandena åsamkat vinterväghållningen. De medel, som beviljats på tilläggsstat för innevarande budgetår, komma helt att åtgå för att täcka inträffade lönestegringar.

Omfattningen av de uppkomna skadorna kan ännu icke överblickas — bl. a. har tjällossningen i de nordligare delarna av landet icke mer än börjat. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kan därför för närvarande icke ange det sammanlagda medelsbehovet för att avhjälpa förenämnda skadeverkningar. Styrelsen räknar emellertid med att i runt tal 6 milj. kronor erfordras till bestridande av kostnaderna för de oundgängligen nödvändiga arbeten, som kunna medhinnas under tidsperioden fram t. o. m. den 30 juni 1951. Styrelsen föreslår, att styrelsen tills vidare bemyndigas att av anslaget till Vissa vägbyggnadsarbeten taga i anspråk det belopp, som kan bli erforderligt för ifrågavarande arbeten. Av nämnda anslag återstår f. n. närmare 12 milj. kronor odisponerade.

Arbetsmarknadsstyrelsen har utfärdat direktiv till sina lokala organ att medverka till att väg- och vattenbyggnadsverkets behov av arbetskraft — utöver arbetsstyrkan för normal verksamhet — tills vidare under maj och juni månader så långt möjligt tillgodoses.

Departementschefen.

För att avhjälpa de delvis katastrofartade skador på vägnätet, som uppkommit eller väntas uppkomma till följd av de exceptionella väderleksförhållandena under den gångna vintern och under innevarande vår, måste särskilda åtgärder vidtagas. Det är visserligen icke f. n. möjligt att överblicka

den ekonomiska omfattningen av denna skadegörelse. Sannolikt torde det emellertid bliva nödvändigt att framdeles utföra ytterligare extraordinära arbeten utöver de reparationsarbeten till en kostnad av ca 6 milj. kronor, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen räknar med att kunna medhinna intill budgetårsskiftet.

Då de ordinarie väganlagen icke lämna tillgång till bestridande av här ifrågakommande utgifter, därest icke de med anslagen egentligen avsedda ändamålen skola avsevärt eftersättas, har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt om bemyndigande att för ändamålet få taga i anspråk det under sjätte huvudtiteln anvisade anslaget till Vissa vägbyggnadsarbeten, på vilket f. n. finnes en odisponerad behållning av ca 12 milj. kronor. För användningen av detta anslag gälla emellertid vissa arbetsmarknadspolitiska förutsättningar, vilka icke äro för handen i det nu föreliggande fallet. Jag har därför ej ansett mig kunna tillstyrka den av styrelsen föreslagna lösningen av finansieringsfrågan. På grund härav och då det — icke minst med hänsyn till riksförsvaret — torde få anses vara en angelägenhet av största vikt att de förstörda delarna av vägnätet snarast möjligt åter sättas i stånd, nödgas jag nu framlägga förslag om anvisande av särskilda anslagsmedel för de åsyftade reparationsarbetena, trots att tiden för avlämnande av propositioner till årets riksdag redan är ute.

Såsom förut nämnts finns f. n. icke någon säker grund för beräkningen av de erforderliga anslagsmedlens storlek. Jag anser mig emellertid, i avvaktan på närmare erfarenhet om medelsbehovet, nu böra föreslå, att ett belopp av 10 milj. kronor anvisas för ändamålet. Då reparationsarbetena icke i sin helhet kunna hänföras till något av de ordinarie väganlagen, synes det lämpligt att medlen anvisas under ett särskilt reservationsanslag, förslagsvis med benämningen Vissa vägreparationer. Detta anslag torde böra uppföras på tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår samt avräknas mot automobilskattemedlen.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Vissa vägreparationer* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1950/51 anvisa ett reservationsanslag av 10 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:

Sven G. Karlson.
